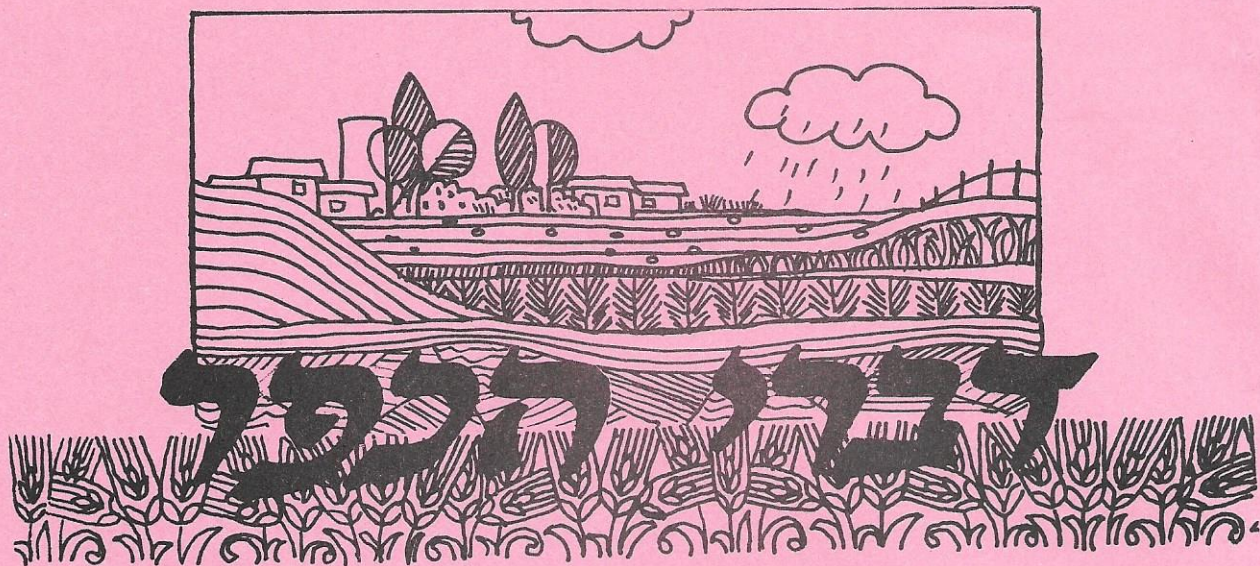
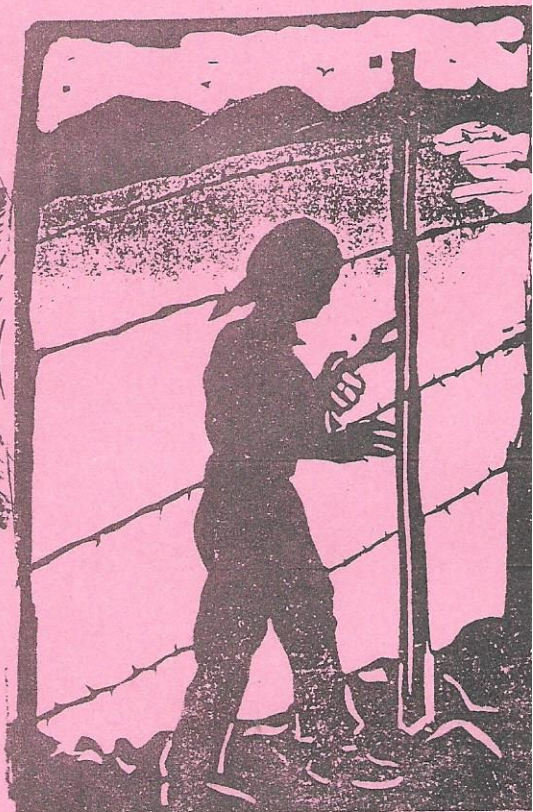
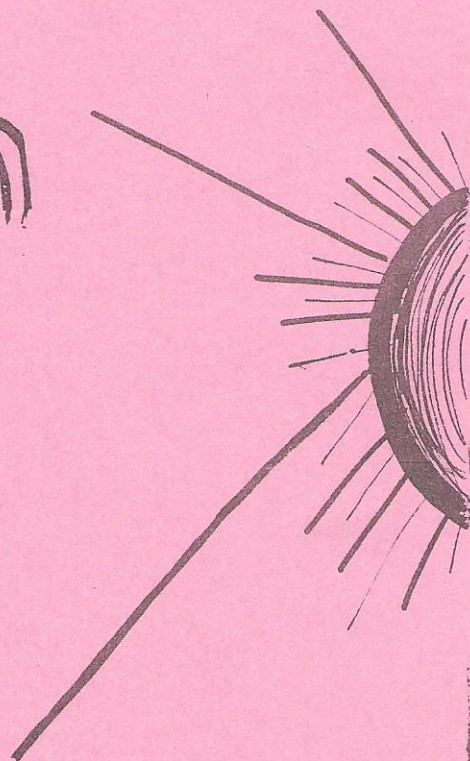

1948

1990

(רהפעם מרפיע גם המוסף החגיגי שהבטחנו לפני שבוע)

מה נשמע?

* 42 שנה לכפר הנשיאנו! מזל טוב!! מי אז היה מאמין?
כן - מי היה מאמין?

ההכנות ליום ההתישבות ברגע זה (יום ג') בעיצומן ואנו מתכוננים לסוף-שבוע חם (שבשבת) ומהנה (אריק) ובאחד הבקרים, ליד שולחן חדר-האוכל, שמעתי דיעה (ולאו דורקא מפי אחד הוותיקים, כמובן) שאל לנו לקרוא לחג הזה "יום ההתישבות", אלא פשוט "חג המשק". ולמה? כי זה יוציא את העוקץ מעניין ההתישבות ויתן משמעות לכל האוכלוסייה. מה דעתכם?

החופש הגדול הגיע וילדינו נהנים. בני-המצוות זה עתה גמרו את משימותיהם ועוסקים בחזרות קדחתניות לקראת המסיבה בשבוע הבא. בינתיים כבר הגיעו ראשוני האורחים - סבים וסבתות וקרובי משפחה מחו"ל. ברוכים הבאים!

* הקמת המפעל ההידרו-אלקטרי עברה בקריאה אחרונה באסיפה השבוע והתקבלה ברוב גדול יהי רצון שמפעל זה יוציא אותנו מהבוץ ושאנשי הגנת הטבע לא ישליכו עלינו יותר מדי מהבוץ הזה. ועוד כדאי לציין, שהאסיפה הוקדמה בחצי שעה ונגמרה ב-10.00 - ולא צריך לשאול למה. בימים אלה החיים מסתובבים סביב זמני שידורי המונדיאל. אינני רוצה להיכנס לפולמוס שבין אוהדי הכדורגל והמכורים לו - לבין אלה שלא כל-כך מעניין אותם מי ינצח, בלשון המעטה אך בשבת בכל זאת היה ניצחון קטן לאדישים וללא-מכורים, מאחר והקרנת הסרט בתחילה הוקדמה לשעה 13.30 בצוהריים (שלאפסטונדה! Schlafstunde) בגלל המשחקים ולבסוף בכל זאת הוקרו בערב, כרגיל.

שיפוצים, שיפוצים. למרות מצבנו הדחוק מתבצעים שיפוצים בכמה מוקדים, וזה מעודד קודם כול, בפעוטון "בולבול", זה שממול מגרש ההחנייה ושעמד בשממונו זמן רב. מורידים קירות, מוסיפים שטח, סוגרים מרפסות - בקיצור, שיפור שלם דוגמת פעוטון "צופית" שממול. הכוונה - שהעבודה תסתיים בספטמבר ואז אפשר יהיה להוציא ילדים מבית התינוקות, ובעיקר להכניס למערכת החינוך בגיל הרך "ילדים יקרים" (ילדי-חוץ). העבודות מתבצעות בחלקן ע"י קבלן וב-חלקן בכוחותינו אנו. הדבר נכון גם לגבי העבודות שנעשות מתחת לחדר-האוכל, כפי שבוודאי כבר שמתם לב. בשלב זה יש מימון לריצוף מתחת לעמודים, מטייחים את הקירות והתיקרו וצוב-עים. המדרגות עדיין לא תהיינה בשימוש, מאחר ולמעלה לא סיימו את הסידורים הדרושים, ואין גם סיכוי שבעתיד הקרוב נוכל לגמור אותם. (מדובר במלתחה, דלפק, יציאה, וכל מה שב-תוכנית). גם המרפסת שליד החלק החדש של חדר-האוכל תצטרך לחכות לזמנים טובים יותר עד שתקבל גימור סופי. בגמר עבודת הריצוף מתכנן איזק להתמסר לנוי סביב חדר-האוכל והאולם. כל השטח הזה סבל מאוד מהבנייה. בתוכנית להביא אדמה לכיסוי, ראדריכל נוי אזורי עוזר בתכנון.

והשאלה הנצחית: מתי נשפר את מראה הכניסה למשק?? היום המצב הוא מתחת לכל ביקורת, לפי כל הדיעות, וחבל שכל מי שמגיע אלינו - הרושם הראשון שמתקבל אצלו הוא של הזנחה, לכלוך וחוסר טיפוח (ראה סביב הצאן, "בית האריזה" הישן ומאחורי המפעל...).

* ולבסוף - השבוע נפרדנו מנחמן אנגלסברג, שבוודאי לא היתה זו פרידה קלה עבורו. בהצלחה.

* לעומת זה קיבלנו בשמחה את עפרה, אד וילדיהם איתן וטוני, זרו אלינו לאחר ארבע שנות "גלות" באוסטרליה. אנו מאחלים לכם קליטה מהירה ושלמה.

ולכל בית כפר הנשיא - חג שמח לחג המשק!

שבת שלום
י ע ל נ.

מבקשים: מ ה כ כ י כ י ה

כל מי שמביא ספרים לתיקון
עליו לציין למי הם שייכים.

י מ י ה ו ל ד ת

8.7. יותם עמית

מיקה וולר (נכדה - מ. כהן)

דניאל כהן (נכד - מ. כהן)

אורי יהודה איתם (נכד - ארנברג)

אלון עדר (נכד)

9.7. מרי כורדיאן

אסנת אגמון

אלון פרימוסט

דינה בן-חיים (נכדה)

10.7. שקד פרנק

יהודה עדר

11.7. ג'ייסון פרלסון

אשר איילרן

12.7. פרנק וטרמן

דוד אלמן

ענבר בן-זאב

13.7. מיכיל חייט

שפרה שוורץ

אריאן סוקול

14.7. ריבה בן-נתן

ריימונד גוטר

הרולד ואלאך

י מ י נ י ש נ א י ל

8.7. ויטה וראובן מנדז'יגורסקי

נגה ודוד דיבון

10.7. דורית ומיכיל חייט

יהודית וקני ויטהם

מיכל ויעקב דדוש

13.7. אנט וחיים מעיין

בקי ואריק ארנברג

14.7. דליה וררי בוסקילה

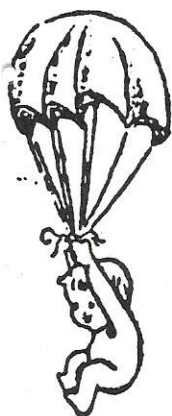
ב נ ו ל ד

לאורית ואורי כהנא בבית העמק

נכד לרינה ומכאל

נין לגב' ברמן

נחת ובריאנות לכל המשפחה

החוג לקולנוע

לידיעת החברים שהשתתפו השנה בחוג לקולנוע וגם לאלה המעוניינים להצטרף לחוג בשנה הבאה:

התנאים לשנת 1990/91 הם כדלקמן:

מחיר מינוי ליחיד - 100 ש"ח ל-20 סרטים פלוס השתתפות החבר בהוצאות הנסיעה, שהיא בממוצע 2 ש"ח לסרט.
הקרנת הסרטים תהיה השנה בינואר ראשון (קיבלתי הבטחה מהרכז של החוג, שאם הביקוש מצד המנויים יהיה לשתי הקרבות, כלומר ביום א' וביום ב', הוא יודיע לנו מיד). בינתיים יש להניח שהחוג יתקיים בינואר ראשון.

עוד לא ביררתי, מה תהיה השתתפות ועדת התרבות במחיר המינוי.

הנה רשימת הסרטים לחודשי ספטמבר-אוקטובר:

1. סיפור קצר של אהבה
2. שוקולד
3. המולה וזעם
4. הנרי החמישי
5. חגיגה במאי

כאלטרנטיבה לחוג בכפר בלום יש הצעה לבדוק את המצב בראש-פינה, איזה סרטים עומדים להגיע לשם ומה מחיר הכרטיס. אפרסם פרטים, כאשר תהיה לי יותר אינפורמציה.
אני מבקש מכל החברים שרוצים להמשיך או רוצים להצטרף לחוג, להודיע לי על כך בהקדם, כדי שאוכל להזמין את המינויים בעוד מועד.

בתודה מראש - ג'רי

~~לתורנים - הידד!~~

הדברים הבאים מינועדים לכל אלה שקיבלו בתמיהה (אם לא בכעס) עוד פתק לתורנות, והם בטוחים שזו שגיאה של סדרן העבודה הזמני.

ובכן, לרגל חגים, חתונות ואירועים תרבותיים שבאו עלינו לטובה (כן ירבו), רקדנו לאחרונה בהרבה שמחות וממשיכים גם בשבועות הבאים. אבל "אליה וקוץ בה". כי אירועים כאלה דורשים מאמץ מוגבר מאנשים רבים, העמלים ומכינים אותם למעננו, ומחברים אחרים הנקראים לתורנות.

הנה, לדוגמה, בשבועיים הראשונים של יולי אנחנו חוגגים את חג המשק ובר-מצווה ל-14 נערים, ונצרכים למעלה מ-100 תורנים, שהם כרבע מכלל מלאי התורניות למיניהן.
אז אל תתפלאו אם קיבלתם או תקבלו בימים אלה את אחד הפתקים הלבנים האלה, גם אם עשיתם תורנות כלשהי רק לפני חודש וחצי. אנא קבלו זאת בהבנה וחיוך (אם אפשר) ו... ונא וניפגש רק בשמחות.

הסדרן

חַיִּיךָ נִלְוִים שְׁמַיִם!

קוֹרֵס מִד"צ יִם

א ו

פינה חמה ואוהדת, עם איכפתיות וקו ברור של חיבוך מצאתי השבוע ב"נוער העובד והלומד".

נסענו ליער כפר-החורש (מספר משפחות) לבקר את בנינו, שנמצאו בקורס מדריכים צעירים של הנוער העובד. כ-1400 נערים ונערות מכל רחבי הארץ, וכל-כך הרבה שימחת נעורים וברי-אות, מרץ, ויצירה. נוער ששמחתי לראות.

יריעות פלסטיק רחבות של צל מסמנות מרכזים של חדר-אוכל, מרפאה וכו'. וקבוצות "אורן", "אלון" ו"ברוש" מחולקות למחנות-מחנות, מוקפים קירות עץ עם שער, ושילי-אבן לבנים וברורים מובילים לכל בית.

סדר וניקיון מופתיים.

הנערים, בחולצות כחולות וכובעים כולם, נותנים הרגשה של דרך, של נתיב ברור ושל

מטרה.

במרכז השטח, מול האוהל הגדול והפתוח, בימה גדולה ועליה עומדים, שרים ומנגנים בלי סוף שירי ארץ-ישראל ושירי תנועות הנוער. ומדי פעם איזה ריקוד-עם בחצאיות או הימנון תנועה בחולצות כחולות. והחבר'ה באוהל מצטרפים בשירה ותנועה ואקורדיאון.

מוכרח להודות - נשימתי נעתקה מהתרגשות מדי פעם.

ונשמע שוב קול ברמקול, שמסביר ברורות ואוהדות, שכאן בשטח ישנה מרפאה 24 שעות ביממה, 4 חובשים, רופאה ואמבולנס. שהמטבח פתוח למבקרים. ששמחים שבאנו להעביר איתם את השבת. שמחים שסומכים אנחנו עליהם ושלחנו לכאן את ילדינו. ואם יש שאלות, ואם יש הערות... ואם יש ילדים שהוריהם טרם הגיעו "בואו לכאן, אנחנו איתכם".

ובני מספר לי על סדרי משמעת קשים של ניקיון וסדר והתנהגות אישית. בשימחה הוא מספר. כללי התנהגות ברורים ועונשים מחנכים (יחד עם המון יחס אישי והכנה לפרט). המסגרת ברורה.

והם בהנים.

נעשות כאן הדרכה ולמידה אישית וקבוצתית. הרבה על יחסים של בני-אנוש - משוב. הרבה על גיל הנעורים, הדרכה, ניווט והתמצאות בשטח. היכרות עם עצמך. ועם נערים מכל קצווי-ארץ.

חוניה שלא תישכח.

מוקי צור אמר שם מספר מילים ובירך. והוסיף בקול ענות חלשה: "בכלי התקשורת לא תשמעו על מה שקורה כאן היום, למרות שנעשים כאן דברים יפים וגדולים". אז מה? חשבת לעצמי.

לי אישית כבר מזמן לא היתה חדווה שכזו. אני כבר מזמן לא ראיתי נוער שכזה ואני שמחה ומברכת את מי שהגה את הרעיון והביא להצטרפותנו לתנועה.

ואני מברכת את הנוער העובד בעוד "עלה והגשם" נייער כוח. הלונאי ונראה עוד הרבה

דברים נפלאים כאלה בארצנו.

שושנה שרקי

מה הם חושבים עלינו?

עוד מחזור אולפן הסתיים ומי יודע, אם ייפתח אולפן נוסף.
שאלנו את הבוגרים שלנו, כיצד התרשמו מן הישראלים אחרי מפגש בן ארבעה חודשים או יותר, ולהלן תשובותיהם:

דברים שאוהבים אצל הישראלים -

- שהם מדברים אנגלית.
 - יש הרבה בחורים יפים.
 - ויש הרבה בחורות יפות.
 - יודעים יפה לארח, נותנים תמיד יחס טוב, עוגות וקפה.
 - עוזרים אחד לשני ברחוב.
 - לא לוקחים הרבה תרופות.
 - הם ידידותיים ומצחיקים.
 - הם "דוגריים". זה לא תמיד נעים, אבל זה טוב.
 - אנשים זרים זה לזה מדברים בפתיחות על מכרים משותפים.
 - יש להם לב פתוח. הם נדיבים.
 - אנשים צנועים.
 - בקיבוץ אנשים פתוחים במיוחד.
 - בקיבוץ לא שותים, אין פושעים ואין אלימות.
- ## דברים שהאולפניסטים שנאים אצל הישראלים -

- איך שהם נוהגים.
- אין להם סבלנות, דוחפים וצועקים.
- הם שעירים.
- יש להם מצבי-רוח משתנים.
- יש להם אופי לא שמח, אנשים עצבניים.
- יותר מדי רגישים, כל דבר לוקחים באופן אישי.
- הצ'חצ'חים על חוף הים רודפים אחרי בחורות.
- הבחורים מחפשים סקס אצל האישה ולא חברה.
- כשיש חדשות, מגבירים את הווליום.
- בשידורי הטלוויזיה נהרדו - כל היום רק מדברים.
- יש השפעה אמריקאית שלילית על התקשורת.
- יש גזענות. אשכנזים שנאים ספרדים, ערבים - יהודים, עירונים - קיבוצניקים, וכו'.
- אין שוויון בין גברים ונשים. הנשים עושות בד"כ את העבודה השחורה.
- אין להם סבלנות לעברית שלי.

רשמה: נ ו ר י ת

בקשות...

...שהגיעה אליכם הודעה על פעילות הקשורה בתק"ם שבוע/שבועיים אחרי שהיא התקיימה?

ה א מ ק ר ה ל כ מ...

...שפעם היה כל מכתב לאחד מהקיבוצים או לתק"ם נשלח ללא תשלום, ועכשיו אתה/אנחנו משלמים כסף טוב עבור כל דבר דואר שאתם/אנחנו שולחים לקי-בוץ אחר?

ה א מ י ד ו ע ל כ מ...

ה א מ א ת מ י ו ד ע י מ מ ד ו ע? מאז שסיימתי לעבוד בתק"ם נפסק הסידור הקבוע של העברת דואר מהתק"ם ואליו. היום אין מי שייכנס לקומת המרתף בדובנוב 10 ויאסוף את הדואר הרב המצטבר עבורנו (כולל דברי דואר אישיים הנשלחים מקיבוצים אחרים), ואין מי שיקח את הדואר שלנו אל התק"ם.

ה א מ מ צ ב ז ה ה ו א בהחלט לא! כל שבוע יוצאים מכפר הנשיא הרבה רכבים לתל-אביב. יש לנו משרד בתל-אביב המפעיל שליחים בכל העיר לצרכיו.

ה כ ר ח ה מ צ י א ו ת?

ה א מ א כ פ ת ל מ י ש ה ו אולי. בהנהלת הקיבוץ?

אם כן, אולי תימצא דרך להסדיר עניין פעוט של כניסה פעם בשבוע למרתף של דובנוב 10, על מנת למסור שם דברי דואר (ולחסוך לנו הרבה כסף), ולהביא את דברי הדואר הנערמים שם.

ת מ ר ו ו ל פ י ן

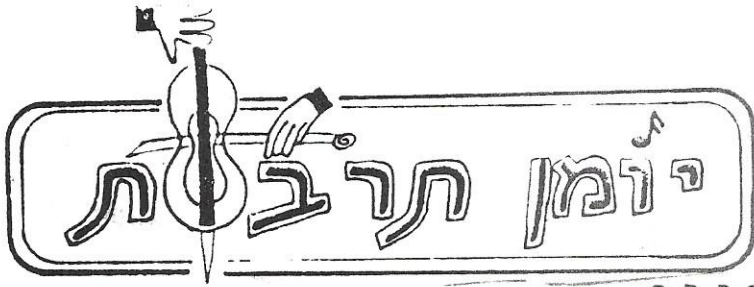
ב ק ש ה ל ד ו ד ו ו ל ק ו ל י ן

אולי תארגנו מדי כמה חודשים הרצאה לימודית של מונחים בכלכלה, ורקע בכלכלה לחברים?

יש סיכוי שזה ישפר את רמת ההבנה באסיפה. בתקווה, אילנה רוז

נ ר - ז י כ ר ו ן

לפ (אריה) סגל - כ' תמוז תשמ"ד (1984)

מוסיקה קאמריט

תחת שמיי הכפר

פסטיבל המכסיקה בגליל

קומצרים קאמריים עם גביננת ניין בחצר אחוזת-דנברובין

ביסנדה מעלה

19.7. - 23.7. בשעה 21.00

שימור לב: ניתן להירשם בלוח התרבות ליד הספרייה.

המחיר המשוער לקיבוץ שירכוש מספר כרטיסים מעל 50 -

13 ש"ח.

חודות לתמי!

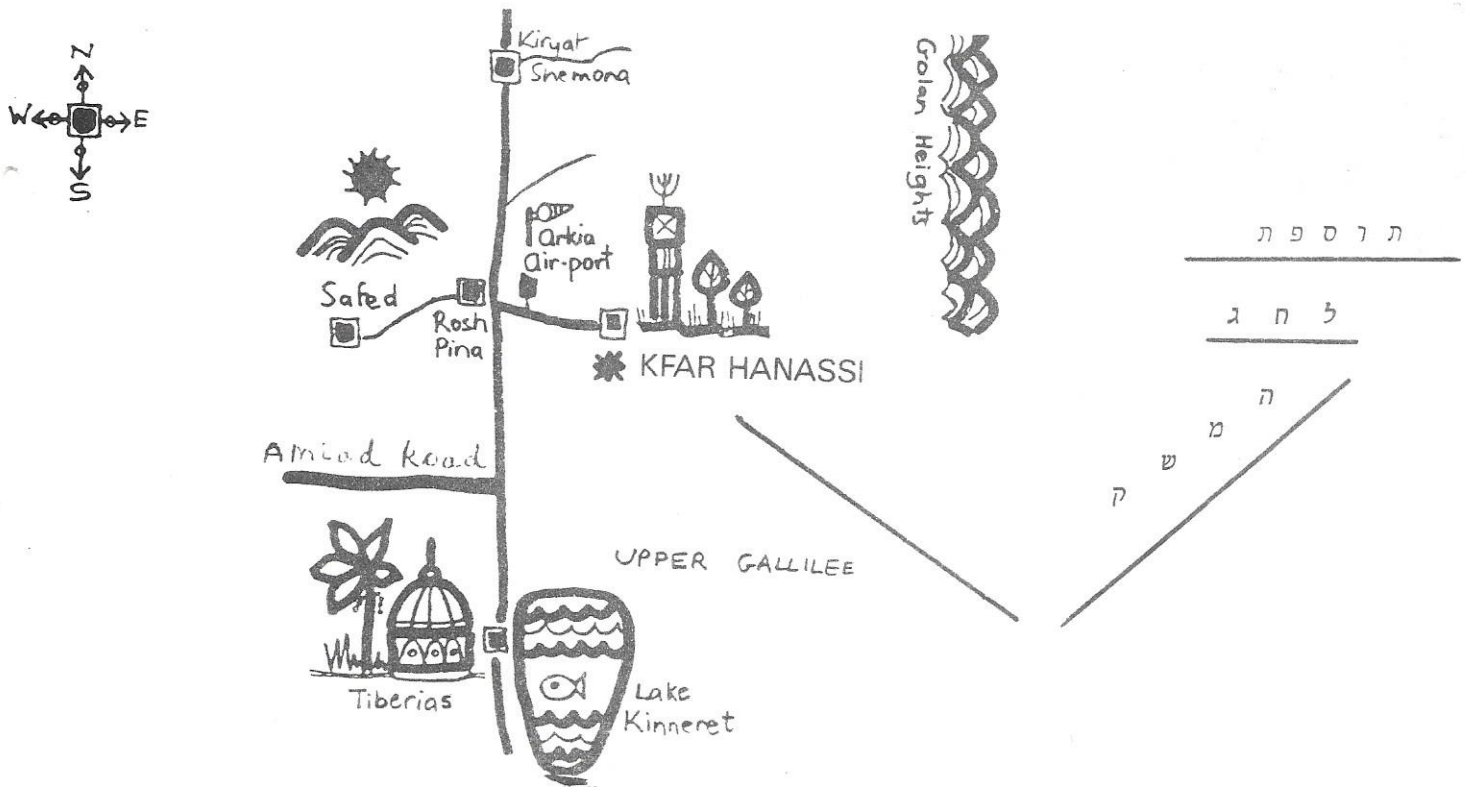
ידנע לבנו שאת בשנא אנפן לא רנצה מסיבת פרידה, לא בגדנל ולא בקטן, אבל בכל זאת אי-אפשר להיפרד ממך ככה סתם, בשקט. רוצים אנחנו להודות לך עבור המסירות והטיפול שהענקת לנו בשנתיים האחרונות. מעטים, אולי, יודעים באיזה מצב קיבלת את המרפאה שלנו, אבל הם עדים לרמה שאליה הבאת אותה - הודות לכל הצוות הרפואי, ובעיקר הודות לך הפכנו לאחת המרפאות לדוגמא בגליל העליז.

על כל זה אנו מודים לך מקרב לב, ומאחלים לך ולכל המשפחה הצלחה ובריאות במקום העבודה החדש.

בידידות מכל הוועדה

ומכל החברים -

בית גולן

תכנית חג ההתעשרות

יום נ', 6.7.90

ארנחה משותפת - התכנסות בחדר-האוכל בשעה 18.45
סקס לפני הארנחה בשעה 19.00

בשעה 21.15 (בערך)

מסיבה באולם

כיבוד יוגש ליד הדלפק אחרי המסיבה

אחרי כלות הכיבוד

ריקודי-עם

יום שבת, 6.7.90

תחרויות היתוליות בבריכת השחייה בשעה 10.00

לונה-פארק ופיקניק בין השעות 18.30 - 20.00

(אין ארוחת-ערב בחדר-האוכל)

ובשעה 21.00 - סרט באולם לאלה שלא אוהבים כדורגל

לחיות - קיבוצי - לחיות בקיבוץ

לפני חמישים שנה הצטרפתי לתנועת "הבונים". הייתי בן שש-עשרה ובואי לתנועה נבע מרצון לדעת - מי אני ומה אני. חברי לכיתה בבית-הספר התיכוני ידעו מי אני: "אתם הרגתם את ישו בן האלוהים...", "יהודים הם ספסרים, מתעסקים בשוק השחור...", "יהודי מלוכלך"... הורי, במידה שסיפרתי להם על הערות חברי העוקצניות, התייחסו למתרחש כלתופעת-טבע שיש לחיות איתה. "אל תשים לב, הם בורים, יש אנטישמיות בכל מקום, אבל כאן באנגליה היא לא אלימה, תודה לאל..." אל תיקח ללב. לא יכולתי להשלים עם גזר-דין זה.

בתוך "הבונים" מצאתי עולם אחר. הגענו למסקנה - וחשבנו שעל תגלית זו יש לנו זכות-ינוצרים - שבתוך הגולה אין לעם היהודי סיכוי להיות ככל העמים ושהאנטישמיות היא מחלה ממארת חשוכה-מרפא. יש מקום, חייב להיות מקום, שבו העם הזה יוכל לחיות בכבוד מעמל כפיו, ובהיותו רוב בארצו יחיה בלי שום חשש שיגידו לו בוקר אחד - "יהודי מטונף, זה לא הבית שלך, זו לא הארץ שלך".

והכמיהה לחברה צודקת ושוויונית יותר - מניין היא נולדה?

מי שגדל בין שתי מלחמות עולם וראה את הסבל והמצוקה של פועלים בכל מקום, שהיו מוכנים לעבוד בעבודה בזויה ביותר כדי לפרנס את משפחותיהם, ושרבים מהם הפכו לפושטי-יד, לא היה יכול לשים את יתרו בקפיטליזם הכול-יכול. אף כי היינו, רובנו, ילדי משפחות אמידות יחסית, לא יכולנו להישאר אדישים. לא לנו הפילנתרופיה של הליברליזם הבורגני, ואם מחר-מוחרתיים נגיע לארץ הנכספת ונחיה כאנשי עמל, נבנה חברה צודקת יותר, דואגת יותר, שוויונית יותר. לא השלינו את עצמנו שכל אחד שווה בכול, אבל ידענו מתוך המציאות, גם בתור בני הטיפש-עשרה, שהאדם בא לעולם ויוצא ממנו בלי נכסים. בין זה לבין זה רצוי להבטיח לו אפשרויות וזכויות שוות. אולי כל זה מושרש במסורת היהודית - לא יתכן שיהודים, שסבלו במשך כל הדורות מקיפוח חברתי ומאפלייה גזענית, לא יהיו מבין הלוחמים בעד זכויות האדם וחברה מתוקנת.

וכשמסתכלים על מעשי המייסדים בהקשר לתנועה שבה התחנכו, יש לזכור שהם היו מיעוט מגשימים קטן בתוך התנועה החלוצית, שבשיא שגשוגה מנתה לא יותר משלושה אלפים של חניכים. האם אפשר לייחס את הליכתם להכשרה, לעלייה ולהתיישבות במקום הזה למרד הנעורים ולפער הדורות בלבד? זו הרי הצטדקותם של הבנים, שירדו מן הארץ ונטמעו בג'ונגל האספלט של לוס-אנג'לס וניו-יורק - "מעשה אבות סימן לבנים". אם בכלל היה מרד הנעורים - בתקופה שלפני מלחמת העולם השנייה ואחריה הנוער בארצות דוברות אנגלית היה צייתיני למדי - זה היה מרד נגד מוסכמות: לא עוד לשבת בגלות ולהמתין לבוא המשיח המתממה, לא עוד להיות חלק של "מרוץ העכברושים", לא עוד פער משווע בין עשיר ועני... אם בכלל היה מרד כזה, לא היה דומה למרד של הנוער בימינו, שמנסה לזעזע בעזרת שיער צבוע וגזוז בשיגעון או בלבוש שצורם את העין - אלא ניסיון לבנות משהו חינוכי יותר לעם היהודי ולצקת תוכן חדש במילה "יהדות".

וכעת, בתקופה בה נשחטו כמעט כל הפרות הקדושות שבעדר, אומרים המבקרים: הסוציאליזם והקומוניזם נכשלו והקיבוץ הוא שיטה שאינה פועלת. ומה נאמר אחרי ארבעים-ושתיים שנה של חיים ביחד, כדי להצדיק את מעשינו?

התשובה: לולא המרד החיובי של אותו חלק קטן של הנוער היהודי בגולה, לא היתה מדינת ישראל קיימת; לולא האמונה בחברה שוויונית, המתפרנסת מעמל-כפיים, לא היה חבל ארץ זה ואחרים הופכים לגנים פורחים ושדות ירוקים. ויש לזכור, שהיוזמים הקפיטליסטים לא היו מסכנים את כספם בהקמת יישוב באדמות הקשנות לעיבוד של כפץ הנשיא. הניסיון הקומוניסטי נכשל, והרי זה לא חדש - יודעים את זה מאז תקופת הטרור של סטלין, אבל העולם הקפיטליסטי לא מצא פתרונות לבעיות העולם השלישי, לרעב, למגיפות.

מי שבדק את כל היבטי המירקם החברתי ששמו קיבוץ באופן יסודי ואובייקטיבי, חייב להודות שבתור גוסס שהתחילו להספיד אותו, הוא מראה סימני חיים תוססים ומדהימים, ואם מעשי אבות הם באמת סימן לבנים, הוא ימשיך לחיות.

ח ג ש מ ח

א ר י ק א.

האם נאשק אהיות קיבוצ?

תראו מה קורה כאן... תסתכלו על עצמכם... על הקיבוץ - הם גומרים לנו אותו.

מה יישאר ממנו בסוף?!

בתים, דמויות משועממות הולכות במדרכות, בלי לחשוב שפעם היה אחרת, שפעם היו פה אנשים חיים וחושבים. אנשים עם עקרונות, אנשים שרצו לחיות פה, במקום הזה, כ פ י ש ה ר א, בלי להפוך אותו למשהו אחר, זר ומנוכר...

נולדתי כאן, וזה קשה נורא לראות את המקום הזה, את החיים האלו, החינוך שכל השנים קיבלתי - איך לחיות בשיתוף ובקומונה... כל זה הולך ומתפורר, מתפוגג באוויר, ואיתו החזון הגדול ורוב-המשמעות של החלוצים המגשימים - גם הוא נעלם...

נכון שכל זה היה לפני הרבה שנים. דברים השתנו, כל הזמן משתנים וימשיכו להשתנות כל זמן שאדם חי במחשבה יוצרת ודמיון. אבל... האם זה חייב להיראות כך יותר ויותר-תר אנשים מצטרפים לרעיון ההרסני הזה, דורכים על חלומות העבר ובוועטים בתקוות העתיד, כדי שלהם - בתור פרטים בודדים בתוך כלל החברה הגדולה - יהיה טוב יותר. מאבדים את עצמם בתור חברי קיבוץ ואת החברה בתור גוף מגובש...

מה עם הכבוד ההדדי, שרחשתם אחד לשני במשך הזמן, והחברות העמוקה, שהתפתחה פה אחרי כל-כך הרבה שנים? מה על האנשים, שלא יהיה להם יותר מה לחפש פה בתור חברים, כי המושג הזה כבר לא יהיה קיים - ומה שנחשב פה יהיה האקדמאי, המשכיל, הרופאה והבן-משק שגמר ללמוד משפטים ועכשיו הוא עורך-דין שמרוויח טוב?...

לאן הגענו?!

מה יהיה, כשבעוד 20, 15, אפילו 10 שנים - נאולי פחות, ייראה הקב... המקום הזה כאיזור תעשייה, שפועלים מועסקים בו ונהנים ממשכורת חודשית, מי יותר ומי פחות, ואז כבר יהיה מאוחר.

חברים, תסתכלו אחורה, אחרי כל מה שנעשה פה - לפרק הכול ולשים בארגז?

על מה ששמרתם כבר 40 שנה - נוכל לשמור.

רוני וגנר

לנין הכי חמוד בעולם, שלום!

השנה אתה בר-מצווה ואני בת 113! ביקשת ממני לספר קצת על זכרונותי ומחשבותי עבור עבודת הבר-מצווה שאתה מכין, ושמה "קיבוצי ביתי". והנה סוף סוף ישבתי לעשות. מוזר לי לכתוב בעט, כי מזמן הפסקנו להשתמש בעטים כפי שאתה יודע, ויש לך מזכירה אישית מאוד יעילה להכנת העבודות שלך, אבל למען ההיסטוריה אני כותבת בעט כדורי. (אני עוד זוכרת את הימים כשהשתמשנו בעט נובע ולפני זה בעט פשוט עם דיו.)

בכל אופן, הנה כמה זכרונות - בעצם, סבא אלק ואני לא היינו בין החלוצים הראשונים שעלו על הקרקע במנסורה ביולי 1948. "ירק" הגענו בפורים 1957, אז אף פעם לא היינו ותיקים, וכמובן גם לא כמוך, בני משק. סבא אורן יספר לך על זה. עד היום הזה אני לא יודעת אם היה טוב או רע במנסורה, כי כל פעם היה מסר אחר - תלוי מי דיבר ומתי. אבל דבר אחד די ברור לי - לקבוצה קטנה מאוד היה כייף וליתר גיהינום. באתי למסקנה שטוב שלא הייתי! כנראה אנשים היו מאוד קטנוניים אז. לי היה טוב בכפר הנשיא לרוב. היו דברים שהרגיזו אותי, כמו הבלגן סביב לבתי הילדים (אני לא מדברת על הגרוטאות על יד הגנים; זה היה "חינוכי"). אבל דווקא אזור בתי הילדים והנ-עורים לא היה מטופח כמו היום, אף על פי שהמטפלות עצמן היו טובות מאוד. הסביבה הייתה תמיד עלובה והיתה לי הרגשה שזה משפיע לרעה על הנפש של ילדינו. היום פתרנו את הבעיה לרוב, ובגלל חוסר המים שמנו בטון ברוב המקומות. העציצים מאוד נחמדים, אפילו כשהם מפלסטיק. בפארק מוזר לשבת על ה"דשא", כי הפלסטיק דוקר קצת. אחד המקומות האהובים עלי אז היתה בריכת השחייה הישנה. קשה לתאר שפעם היתה מספיק גדולה לכל החברה. הדגים שמגדלים שם עכשיו יפים והנוף נהדר כמובן; חוץ מתחנת הרכבל שבנו במקום "שכונת החרמון" שצנחה לכיוון הירדן ברעידת האדמה של 2017. איזור הספורט שבנו במקום מפעל 'הבונים' נהדר, ואחרי שהרסו את המפעל וכל הגרוטאות שהיו מאחוריו, גם הנוף שם טוב. אומרים שהנוף היפה ביותר מתגלה כשיורדים מכפר טובא ברכבל ל"הידרו-אלקטרי" למטה, אבל לא הייתי, כי אני סובלת מפחד גבהים. אי-אפשר לא להזכיר את המפעל ההידרו-אלקטרי שלנו. הידעת שהיו עשרים ושבע אקספות עד שה-לטנו אם להקימו או לא? אפילו היה מקרה אחד של רצח בגללו, אבל לא נרחיב את הדיבור עליו. כרגיל, פטפטתי הרבה - אני מקווה שיש לך חומר לעבודה שלך.

אסיים באהבה,

סבתא-רבמא עדנה

ובכו, הגענו לגיל מופלג, ובעוד מספר לא גדול (של שנים) ניכנס לגיל המעבר, אם נשווה את הקיבוץ לבן-אדם חי ונושם - הרי הקיבוץ חי, נושם ותוסס. לפני 42 שנים התחלנו לבנות ולטפח, וזה מזכיר לי סיפור אמת ששמעתי:

לאחד הקיבוצים בעמק חפר (אין שם אבני בזלת), הגיע אורח חשוב מארה"ב ולקחו אותו לטיול במשק, כדי להראות לו את ההשגים. האיש התבונן, התרשם, ובסופו של דבר פנה אל המארח שלו ואמר: "תגיד לי, האם לקח לכם זמן רב לחפש ולמצוא פארק יפה כזה להתיישב בו?" ...

אצלנו מראים לאורחים את אבני הבזלת, אחרי שראו את הנוי הפורח.

היו הרבה שינויים מאז שנוסדנו. זכורה לי היטב האספה הסוערת בה החלטנו לבנות מקלחות בתוך הבתים החדשים (היום בתי "קיבוץ מאוחד"). 'אם נפסיק להשתמש במקלחת הציבורית זה יחרוץ את הקיבוץ'. קומקום חשמלי בבית, מקרר "סיביר" והם מלהזכיר, ביטול הלינה המשותפת! כל הדברים האלה לא הרסו, רק חיזקו.

לאן נגיע בעוד 42 שנה? אנו, דור המייסדים בטח לא נחגוג את המאורע. הבנים/הבנות שהיום בצבא או לפני גיוס, יגיעו לגילנו של היום. ואולי בעוד 42 שנה לא יהיה גיוס חובה ויהיה שלום! הקיבוץ בטח ייראה כפי שהצעירים של היום ירצו לחיות בו. לסיים עם כמה מילים רציניות: אני מקווה שהחברים הצעירים יחזרו לימי קדם בכך שיתחשבו איש ברעהו, ולא רק ישתוקקו לפעול לפי מה שטוב להם אישית. נכון, עכשיו אנו עוברים תקופה קשה מאוד מבחינה כלכלית, אבל אל לנו להעביר את הקשיים גם לשטח החברתי. בעוד 42 שנה - והרבה לפני כן - נהיה על דרך המלך, עם חברה תוססת, מתחשבת ובריא, גם לפי הדרישות של העבר ובהחלט גם לפי דרישות העתיד.

בתיה ר.

חג שמח

קיבוץ זה יצור מסובך
נעיף בו מבט מפוכח:
חברים כן עובדים,
מזיעים ותורמים,
חוץ מכמה שלא עושים כך.

קיבוץ זה יצור מסובך
נעיף בו מבט מפוכח
ונביט ונראה -
קיבוצנו יפה
ולמרות צרותינו - נשמח!

יעל נ.

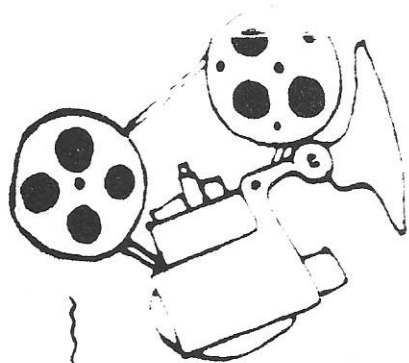
קיבוץ זה יצור מסובך
נעיף בו מבט מפוכח:
השקענו, ביצענו -
בכסף לא (לגמרי) לנו.
אז מי הכניסנו לפח?

קיבוץ זה יצור מסובך
נעיף בו מבט מפוכח:
העמיד בבנים
שאולי משנים
ויהיה זה ממש מהפך.

חשירים

חחח

פִּינֵת הַסֵּרֵט הַשָּׁבוּעִי

שם הסרט: רומן על בטוח THE SURE THING

בימוי: רוב ריינר

משחק: ג'ון קוזאק, דפנה זוניגה, אנתוני אדוארדס

רוב ריינר, הזכור לטוב כ"ראש כרוב" שהתמודד עם ארצ'י בנקר, הוא היום אחד הבמאים הצעירים המובילים בהוליווד.

בסרטים שלו מצאתי תמיד משהו שהוא מעט, ולפעמים גם יותר, מעל הסרט האמריקאי הממוצע. מי שזוכר את "אני והחבר'ה" - סרט התבגרות נפלא ו"הנסיכה הקסומה", שהיה פשוט סרט מקסים. כך גם הסרט הזה, סרט מסע מחוף לחוף, סרט על צעירים ועל חופש. אז מה צריך יותר מזה להתחלת החופש הגדול - קומדיה קטנה עם קריצות גדולות.

נ. (ון-גור) סרטים

חידוניהם לחג-המשק ?

מפרי עטו של הנעורון

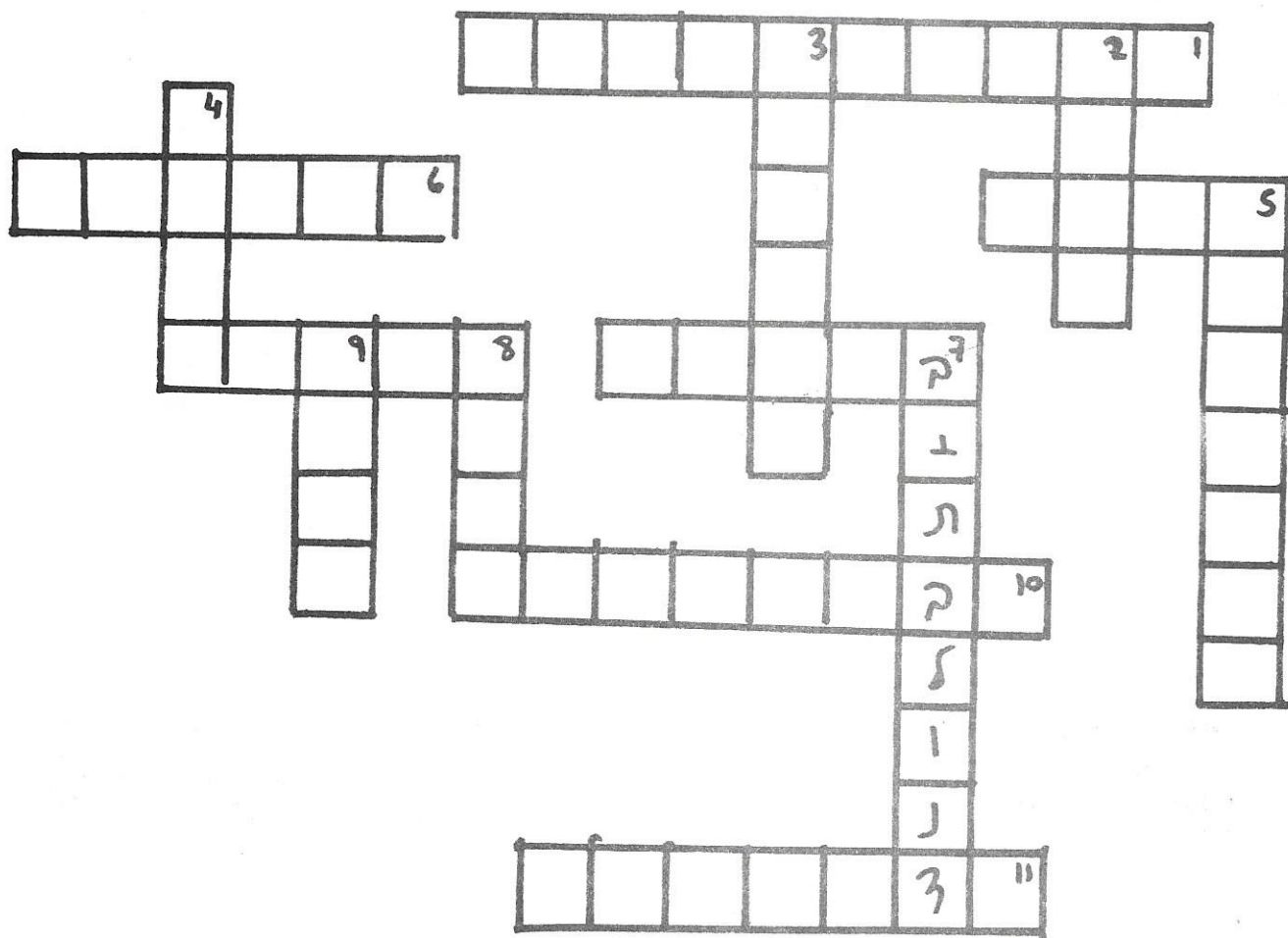
כל הפתרונות לחידוניהם מקומות
או ענפים הנמצאים בקיבוץ ואחוצה לו.

עם בוא חג המשק עלינו לטובה, חשנו צורך עמוק להפגין את השתתפותנו בשמחה, את יכולתנו האינט-ליגנטית לחבר חידוניהם, ורצוננו לבזבז דפים שהם רכושה הבלעדי של מערכת "דברי הכפר". כולנו מלאים רטט בגופינו וחגיגיות, במלאות לקיבוץ 42 שנה מאז דרכה כף רגלו הראשונה של הוותיק העמל במנסורה.

חג שמח לכל בית כפר הנשיא

וחידות משמחות - מהנענענך

תשבץ הגיון זהירות-שובר מוחות! לא מומלץ לאנשים שנכנסים לדכאון בקלות.

דוגמא: 7 מאונך: מעון צהובי השיער

=====

מאוזן

1. חנות באמצע הנטוש
5. געיה עם וילון ללא ראש
6. מרגיש ברית ה'
7. שולחן יינות מרביץ בעתיד
8. אדון עם שיער נוכרי
10. אב ובן יורים בתש"ח
11. כלוא מבולבל בין 4 קירות

הגדרות

מאונך

2. שכל בשמש אנגלית מחלק בגדים
3. תבואו כלי דם דק בתנועת נוער
4. סחבה מהשדה
5. טעם רע של אשכולית ללא להבה
8. מהלך בשח בשניים ושמונה
9. השור קיפד את ראש אחד המינים

חידון לילדים

לפתור בשבת בבוקר כדי לא להפריע
להורים לשון. (ולא לשאל אותם מה התשובה).

לאן נעלמו חגית ושרגא הקטנים (כבני 50)?

(סימני זיהוי: צלקת על הלחי, אקדח בכיס, כתם לידה בצורת איציק על המצח)
שני חברינו הקטנים הלכו עם אמא לקניות במרכולית, לפתע נעלמו.
מי, ילדים, יוכל לעזור לאמא למצוא אותם?

התשובה:

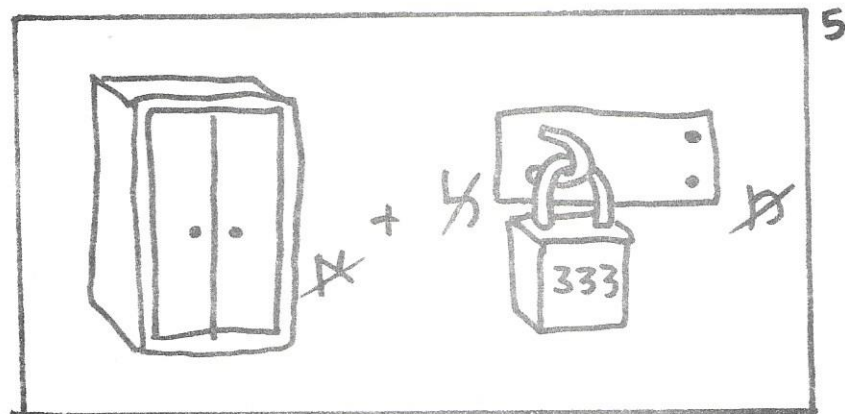
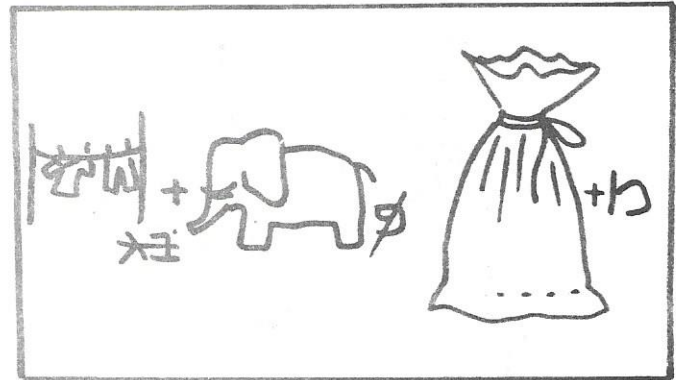
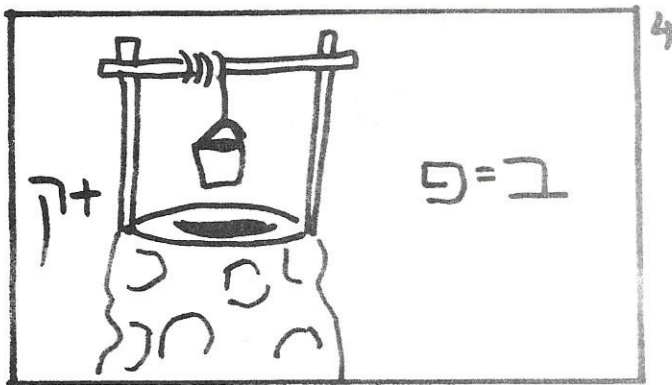
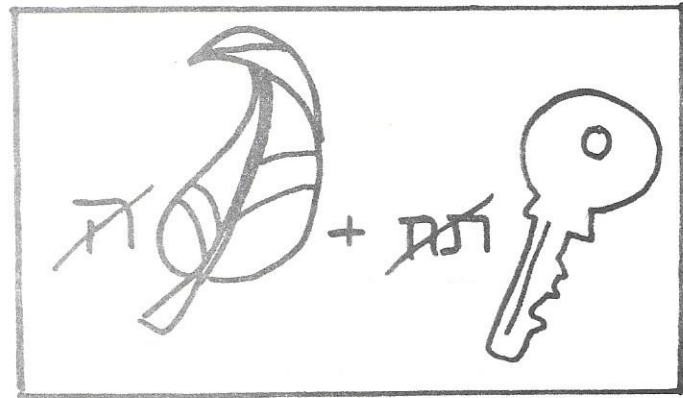
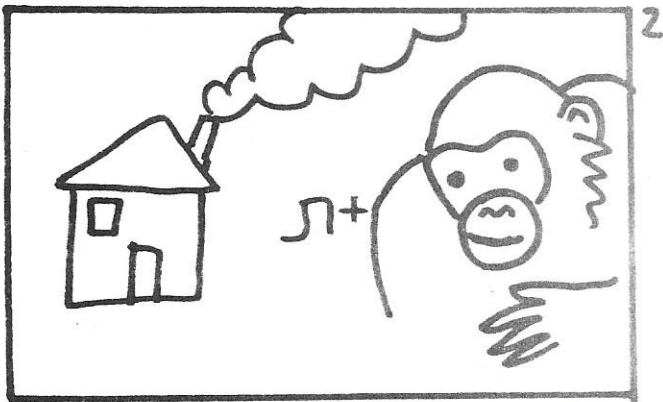

אוכלים גלידה בחוץ

חידות מצוירות

מגיל 6 ומעלה, לשלושה חשתתפים לפחות:
כח, מח, אפרוח

מפשר להתעק עם השכנים,
פתרונות בשבוע הבא.

© כל הזכויות שמורות
אין להעתיק, לשכפל (אפילו לא למערכת "דקדוק הכפוי"), לאכול,
לצלם צגים, אלא קרשות הנצטרך בקרה.

הכחשה: לא אנחנו יר'נו בצ'אושסקו

1-7-90

א י נ פ ו ר מ צ י ה - ע נ י י נ י ב ר י א ו ת

במרפאה

לצערי חודשי הקיץ, כלומר חודשי יולי ואוגוסט, יהיו די קשים במרפאה, אבל עם הרבה סבלנות והרבה הבנה מצד כל החברים נעבור גם את התקופה הזאת בשלום ובבריאות טובה. והנה כמה פרטים:

- בזמן נסיעתה של רות רחמני מ-1.7.90 עד ל-22.7.90 תחליף אותה דורית ב' כמזכירה הרפואית.
- תמי מסיימת את עבודתה במרפאה ב-15.7.90.
- טוטסי תיכנס החל מ-15.7.90 למרפאה ותעבוד בה עד לחידוש לימודיה.
- ב-1.8.90 תתחיל האחות החדשה לעבוד אצלנו. שמה רונית יעקובסון, והיא עבדה בארבע השנים האחרונות בקיבוץ חוליות. קיבלנו עליה הרבה המלצות טובות. בעלה יורם עובד כנהג "אגד". להם שלשה ילדים בגילאים חצי שנה, $13\frac{1}{2}$ ו- $18\frac{1}{2}$.
- ד"ר ג'ים שלום יחזור ב-10.9.90.

ריכוז בריאות

הייתי אמורה לסיים את התפקיד של רכזת בריאות כבר בפסח, 1990. מאז חודש ינואר מחפשים מחליף, משום-מה ללא הצלחה...

הפעם אני באמת מסיימת את התפקיד, אבל היות ואסור לעשות שביתות על חשבון החולים, אטפל עד לבחירת מרכז(ת) חדש(ה) אך ורק בעניינים אשר לא סובלים דיחוי - כלומר עניינים דחופים בלבד.

אז לכולנו לבריאות!

רות גולן

בשעה מהורהרת זו מאת זלדה

בשעה מהורהרת זו

מנתקת מכל

התענגותי על יפי עלי הגפן -

רק באשר צל של שלום

שרוי בהרי ירושלים

וקולות יקיצה של צפרים

ותינוקות מקיפים אותי,

ולא בגדתי

לא דברתי דפי,

ואימה חשכה לא כשפה

את חושי -

קולטת נפשי רטט רפה עד מאד

שעובר בעלים בפגשם

אור של שחרית.

יה טמיר ונעלם

הצילני משמועות רעות

שהודפות לאפל

את השקט הנדק

של לב מסתכל מן הצד.

כי מה ביתי ומה חיי

ביום של אהה

זה היום הפראי

שמשליך לארץ

בחמה מצורת

את עדנת הגפן

וכל הגיגי.

בשעה גדולה זו של קבוץ גלויות נזכור את דברי ימינו
מלפני אלפיים שנה:

ובשנת =

אחת לכורש מלך פרס לכלות דבר-יהוה בפי ירמיהו

העיר יהוה את-רוח כורש מלך-פרס ויעבר-קול בכל-

מלכותו וגם-במכתב לאמר: כה-אמר כורש, מלך פרס

כל-ממלכות הארץ נתן לי יהוה אלהי השמים והוא-פקד

עלי לבנות-לו בית בירושלם אשר ביהודה מירכסם מכל-

עמו יהוה אלהיו עמו ויעל:

שבת בכפר

קרני שמש אחרונות

קרני שמש אחרונות טוו

ברך את רקמת שלותה

וחשך באצבעות רוטטות

של אוהב מתקרב

פתח חלל של טוהר, שעלה

כמו דשא באנשים הרחוצים

והם פוסעים במדרכות הרחבות

כמו ספנים מימי קדם

הנושאים מנחה של שלה וזהב

מאוניות החול שפלו

אל מפרץ השפת הרוגע.

וממעל להקה של נשים בלבן

קיונים נדהמות מהנחה

שפרח בתוך הלילה החם.

השיר אהרן אשם
הלחן מרדכי זע

הי ציוניוני הדרה

הי, ציוניוני הדרה,
אכנים לכנכנות.
טוב לשוט - תרמיל על שכם
אל-כלי-אן, הרחק לנדר.

בין אילת ומטולה,
שם עינפתי ואשכ.
פרח-הו לקטף חפצתי
וננעץ לי קוץ בלב.

הי, ציוניוני הדרה...

את היקום פחאוס לפתע
ערפלים הליטו לזוט.
כחל מרחב גזלו ממני
שתי עינים כחלות.

הי, ציוניוני הדרה...

בין אילת ומטולה
תרמילי נפל בגיא.
יד רכה שם כליל חשר
גזזה מחלפותי.

הי, ציוניוני הדרה,
אכנים לכנכנות.
לא אצא עוד, לא אפליגה
אל כלי-אן, הרחק לנדר

לכה דודי

לכה דודי לקראת כלה
פני שבת נקבלה
שבת שלום ומבורך

ויכלו השמים והארץ וכל צבאם
ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה
ויברך אלהים את היום השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות

שיר שמח

מלים: יעקב אורלנד
לחן: מרדכי זעירא

אם גם ראשנו שח
ועצב סובבנו -
הבה ונתלקח
מן השמחה שבנו.
הי, הי,
הבה ונתמלא
שמחה, שמחה כמלוא העין;
הי, הי,
שירו: עלה, עלה,
עלה ובצר היין!
הי, הי...
עלה ובצר באש
והרליקנו כח!
אבוי למתיאש,
הלולה יש לשמח!
הי, הי,
הלולה וגאל
כל מי, כל מי שנושמה בו;
הי, הי,
כל איש בישראל -
ניצוץ של נחמה בו!
הי, הי...

אנו נהיה הראשונים

מלים: י. הפטמן
לחן: עממי

אנו נהיה הראשונים,
כה אמרנו אח אל אח.
אנו נהיה בין הפונים,
נט המיתר, נט אנך.

אנו הולכים, אנו באים,
יש עבודה עד בלי די,
נטע עצים בין הסלעים,
גם פהר וגם בגיא.

JEWISH WEEK
New York, NY
W- 110,000

APR-13-90

Travel

Accent on youth

11th Ave., New York, N.Y. Tel.: (212) 249-0100.

Another arts-oriented program for young people is offered by the Kfar Hanassi Institute in the Northern Galilee, close to Tiberias. Kfar Hanassi is a kibbutz with an ideological affiliation to Mapai, the Israel Labor Party, but its four-month curriculum is open to "talented participants" from 18 to 35, irrespective of their political backgrounds.

The kfar is a kibbutz founded in 1948 by English members of the Habonim youth movement. Participants in its institute program will live, work and study, side-by-side with the 600 members of the kibbutz, alternating work days with study days.

The eight-hour work day includes agricultural, service and industrial chores. Among the agricultural duties are cultivating avocados, picking cotton and tending sheep. Service tasks would include gardening, K.P. and baby-sitting. In the kibbutz factory, the institute members would help in the fabrication of steel molding and other metal products.

The creative arts program offers participants a choice of instruction and workshops in photography, sculpture, painting, textile design, woodworking and ceramics. Additionally, students will be studying Hebrew and conducting their daily lives in that language.

The program will begin in early September. Its cost of \$335 includes all meals, dormitory accommodations, sports, touring and study courses. Extra are air fare, \$100 for art supplies and \$50 for insurance. Details are available from Aliyah Desk, 27 West 20th St., New York, NY 10011. Tel.: (212) 255-1338, 1-800-444-7007.

Four hundred Jewish teenagers from around the

חסיפה:

רשיפה II - גישי ושיש

רשיפה III (מזקה) - מטי' ובטי'

סינסייזר - איזק

רשיפה IV - כיבה ונטל, אורג ודודה

פסנה I - שאה וזאי וגו', יצחק ואמיל

פסנה II - הנפת כרמל, ומגדל, שמשאלה, ימינו, שמשאלה

- ... מחפשים ...

- שיאה כועזת אפרים

מלביצים: מטי, זאי, יצחק ובטי, אפרים על כנף הגריהם ומלביצים

מקשיבים עם יד ימין על אופן ימין

- יד ימין על גול חיים (כחשטאים) והולכים אחורה לכסא

- מניינה מחנש - 4 פעמים: ויכחם ושיחם בזואר, שישי

- אותה מניינה פדה שריו - 3 נענודי ואש חזקים והכדמה (ניקוד)

הגיטל

- הכדמה ברפילה אצב שמשאל יב שמשאל מחביר קדימה ואחורה וחלאל

- יב שמשאל יונצר לפיהנך, אפתיח שמשאלה. freeze

- נסד כזכי. כודי כזכי

- כגל שמשאל מציבה לאס על ימין. מחכים 2 פעמים, ואז כגל ימין

מוצאה מ שמשאל

- יד ימין נשאלת על הבכר, ונכסר נשאל. אפול קדימה.
now only מט' צמח ומשולצה בסניג.

- כן בחושך ארומ בשקט.
אנסתנד נקבוצות אדמקו

נש

גדשי

זיכר

17. דיסקו

- צאצול I - ברבם

- צאצול II - התישבות אדמינה

- צאצול III + תחילת תופה - 4 עזים על קצות אדמדות. גוף ישי.

- גיטרה (מנינה) - 4 יד ימין מגיטרה

- 4 שתי צנורות מלאה באכסון. סיבוב 13 פזמים יד.
מסתובבים ולולים, יורדים.
יסיראני כל כך עצוב אי, ושמע על העיר { קבוצה של גרש
שגור ודינענול נראה אי, כמו נכח צאה אקרויף - " - יד ימין צורה יורד 4 פזמ

בין כל הציאים - סיבוב
מחפש סימן - יד
יושב אצד הדכר - יד
יושב איב הבמן - יד

מילא משור } תופים - סיבוב ושלום בעמים עם היד

- בתוך תרני קוצח, אני יוצא לעיר, צואה על ונכבד - יד ימין "בפאיקים"
- ~~צואה~~ נכבד איזה אקרויף - $\frac{1}{2}$ סיבוב ואהתאיל איב שמאל, גפאקיים
- 3 פוזמ freeze . כנים קשוחות, מגדילור.

כדם של מיסבאר - ויקוד משורזא, וינע כדו רשמה לאאור.

Mo, Mo - מיסוה אכון דאר צדציות. טרם אקהל.

וידוע ז. - בואם קופא'ם

Mo, Mo - ברני'ם רצחצות, רפודות. גמ ודי'ם (אחיע'א)

גמ' - בואם קופא'ם.

Mo, Mo - וידוע דמער אקהל. בוגא'ים: קודם גצבולט ואל אקה'ם.
ועי'ם באגדופ'ם נצות מצד אצד.

תרפ'ם - קפיצה וקפואו, טר'ם אקהל.

אכדור כח ה'חושף! בהלכה ובהנאה - אביגול

PARKE'S PAGE

NEWS OF THE WEEK - (Short this week)

- * Tami, our devoted nurse for the last couple of years, is leaving us, and we should like to thank her for helping us day and night, whenever needed. Her successor, Ronit, will be arriving shortly. And in the meantime Avital will keep things going.
- * The building work underneath the dining room is continuing, and Isaac promises that when it is completed, he will start cleaning up and planting around the Hall and the whole building, in order to restore the gardens to their former glory....
- * Football fans (and their spouses) were kept busy lately, and many other activities had to take second place. Even the film was (nearly) put off!!! When our Ulpan pupils were asked to sum up what they liked in Kfar Hanassi, one of the things they noted was "There is no drunkenness, and nobody takes drugs." Hope they are right.
- * This week-end we celebrate "42 years Kfar HANASSI" (hurray).

THE FESTIVE MEAL will take place in the Dining Room at 19.00 tonight.
(accompanied by singing and readings)

Then, at 21.30, we shall meet in the Hall, for a programme of
skits, dance and song performances, etc.

On Shabbat there will be games at the pool, and in the evening
The LUNA PARK will open for the kids, including
a PICNIC SUPPER for everybody.

THE FILM OF THE WEEK - is "A SURE THING"

with Daphne Zoninger, John Kozack, Anthony Adoradez

A trip from coast to coast (of the States, of course) by a group
of young people. Light fare for a summers night!

SHABBAT SHALOM

Inge

J A H R Z E I T

Lou Segal - 20 Tamuz (1984)

MAZAL TOZ

H A P P Y B I R T H D A Y

8.7.90. Yotam Amit

Micah Waller (granddaughter -
M. Cohen)

Daniel Cohen (grandson)

Uri Yehuda Eitam (grandson -
Erenberg)

Alon Eder (grandson)

9.7. Marie Curdian

Osnat Agmon

Alon Primost

Dinah Ben-Chaim (granddaughter)

10.7. Shakked Frank

Yehudah Eder

11.7. Jason Pearlson

Asher Ayalon

12.7. Frank Waterman

David Elman

Anvah Ben-Ze'ev

13.7. Mickey Chait

Shifrah Schwartz

Arianne Sokol

14.7. Rivah Ben-Nathan

Raymonde Guter

Harold Wallach

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

8.7.90. Vita & Reuven Mendzigurski

Nogah & David Devons

10.7. Dorit & Mickey Chait

Yehudith & Kenny Whitham

Michal & Ya'akov Dadosh

13.7. Annette & Chaim Ma'ayan

Beckey & Eric Erenberg

14.7. Dalyah & Roy Bouskilla

FELDENKRANZ LESSONS

for the GOLDEN AGE

Everybody can do it!.

IF YOU CAN SIT ON A CHAIR,

you can do it!

DAY - Wednesday, 11.7.

TIME - 5.00 p.m.

PLACE - TLATON

(on of the children's, ROGER
houses)

מוזיאון בר-דוד לאמנות יהודית
בר-עם

הננו מתכבדים להזמיןכם

לתערוכתה של האמנית

גילה מדר

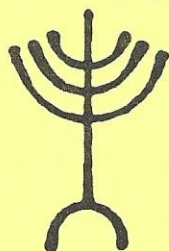
כפר הנשיא

מרקמים

הפתיחה בשבת - 7.7.90

בשעה 13.00

הנעילה - 5.8.90

מוזיאון בר-דוד לאמנות יהודית
בר-עם

תערוכתה של האמנית

גילה מדר

כפר הנשיא

מרקמים

יולי 1990

גילה מדר, חברת קיבוץ כפר הנשיא בגליל העליון, נולדה באנגליה ועלתה ארצה בשנת 1958. היא התחילה לעסוק ברקמה אמנותית זמן קצר אחרי בואה לקיבוץ. מאז 1971 היא מלמדת רקמה אמנותית במכון האמנויות בתל-חי בגליל העליון, שם היא גם מרכזת היום את מחלקת אמנות הטקסטיל.

גילה השתתפה בתערוכות קבוצתיות ויחיד רבות. יצירותיה נמצאות באוספים פרטיים בארץ ובחוץ לארץ, ובכלל זה גם במוזיאונים. הן זוכות לעניין רב ומעודד. היא אמנית אוטו-דידקטית, שפיתחה סגנון אישי מקורי ומיוחד, שאפשר להכיר מיד. יחד עם זה כל אחת מתערוכותיה העידה על תהליך הצמיחה וההתפתחות בכושר הבעתה באמצעות עולם הסיבים.

האמנית משתמשת בצורות, במרקמים ובצבעים של סיבים כדי להציג את עושר פני השטח המשתנים של היומיומי וגם של החגיגי. בתערוכה זו, אפשר לחוש את התעניינותה העמוקה במרקמים העשירים המחוספסים שבמציאות, דרכם היא מעבירה את חוויותיה האישיות.

ת ע ר ו כ ו ת

- 1977 גלריית קבוץ אילת השחר - תערוכת יחיד
 1978 "Fiberworks", תאטרון ירושלים
 1981 "הבה נרקום", מוזיאון ישראל -
 Artist in residence
 1982 "בדים", תאטרון ירושלים
 1983 אקדמיה למוסיקה, אוניברסיטת תל-אביב - יחיד
 1983 מוזיאון ע"ש אורי ורמי, אשדות יעקב - יחיד
 1983 "מרקמים", מועדון צוותא, תל-אביב - יחיד
 1984 אקדמיה למוסיקה, אוניברסיטת תל-אביב - יחיד
 1984 "סיבים", גלריה אלף, תל-אביב
 1985 "מרקמים 2", מועדון צוותא, תל-אביב - יחיד
 1985 "רך וקשיח" אמנות לעם, תערוכה ניידת
 1986 טריאנלה של מניאטורות, סבריה, הונגריה
 1986 תערוכה של אומני המכון לאמנויות בתל-חי,
 לוגוויגבורג, גרמניה
 1987 "מרקמים 3", בית וילפריד, קיבוץ הזורע
 1987 "עץ החיים", גלריית החצר, ירושלים
 1988 טריאנלה בינלאומית, "Pattern", מוזיאון ארנסט,
 בודפשט, הונגריה

GILA MADER

ABOUT THE ARTIST

Gila Mader is a member of Kibbutz Kfar Hanassi set in the Galilean hills of northern Israel. She has lived there since she left her native Britain in 1958 with her husband in order to build a new home. Their three children were born and grew up there.

She began her work in textile arts soon after her arrival in Israel, mainly in creative embroidery. In 1971 she began to teach this art in the Tel Hai Regional Art College, where she set up the textile arts department which she still heads today.

Gila has taken part in many group exhibitions in Israel and other countries, and her works are to be found in private collections in Israel and Europe, in the Israel Museum, Jerusalem and in the Museum in Savaria, Hungary. Her solo exhibitions in various galleries in Israel always arouse great interest among lovers of textile arts.

She is a self-taught artist, with an unmistakable personal style, which has changed and developed from year to year as could be seen in her successive exhibitions. Her use of the shapes and textures of fibres to express the festive as well as the everyday, have remained central to her art.

SOLO EXHIBITIONS

- 1977 Kibbutz Ayelet Hashahar Gallery
- 1983 Rubin Academy of Music, Tel Aviv University
- 1983 "Uri and Rami" Gallery, Kibbutz Ashdot Ya'akov
- 1983 Tsavta Gallery, Tel Aviv
- 1984 Rubin Academy of Music, Tel Aviv
- 1985 Tsavta Gallery, Tel Aviv
- 1987 Wilfried Gallery, Kibbutz Hazorea

GROUP SHOWS AND PARTICIPATION

- 1978 "Fiberworks", Jerusalem Theatre
- 1981 "Let's Embroider", Israel Museum, Jerusalem
also "Artist in residence"
- 1982 "Textiles", Jerusalem Theatre
- 1984 "Fibers" (Miniatures), Alef Gallery, Tel Aviv
- 1985 "Contrasts - Soft and Hard",
Israel Arts Council Travelling Exhibition
- 1986 Triennale of Miniatures,
Savaria Museum, Szombathely, Hungary
- 1986 Group Show of artists from the
Tel Hai College, Ludwigsburg, West Germany
- 1987 "Tree of Life", Courtyard Gallery,
Jewish Quarter, Old City of Jerusalem
- 1988 "Pattern"- Triennale,
Palace of Exhibitions, Budapest

העולם הוא מראה. האמן מנסה לתרגם מה שהוא רואה בו לסמלים, ואיתם להעביר את מסרו.

אמנות הריקמה פחות מוכרת, פחות מובנת, ופחות מכובדת מאשר אמנויות אחרות, אך יש בה האפשרות להגיע לרבדים של דיוק ההבעה כמו בהן. המגוון הרב של מרקמים עונה על הצורך העמוק לקישוט. צורותיהם לעתים מאיימות ולעתים מתארות מצב בפשטותו.

גילה מדר מנצלת את הצורות, את המרקמים, ואת הצבעים של הסיבים כדי להביע גם את היומיומי, וגם את המיוחד. בתערוכה זו היא ניסתה להעביר את התעניינותה העמוקה בפני השטח המחוספסים של מצבים.

THE WORLD IS A MIRROR: THE ARTIST ATTEMPTS TO TRANSLATE HIS REFLECTIONS INTO SYMBOLS HE CAN USE AS A CODE TO COMMUNICATE WITH.

THE MEDIUM OF EMBROIDERY IS LESS KNOWN, LESS UNDERSTOOD, LESS REVERED, BUT IT HAS THE POTENTIAL TO REACH THE LEVELS OF DEFINITION THAT OTHER MEDIA COMMAND. THE RICH VARIETY OF EMBROIDERED TEXTURES FULFILLS THE DEEP-SEATED NEED FOR EMBELLISHMENT. ITS SHAPES SOMETIMES THREATEN, SOMETIMES SIMPLY STATE A SITUATION.

GILA MADER USES THE SHAPES, TEXTURES AND COLOURS OF FIBRES TO EXPRESS BOTH THE EVERYDAY AND THE SPECIAL. IN THIS EXHIBITION SHE HAS TRIED TO COMMUNICATE HER DEEP INTEREST IN THE RICH ROUGH SURFACES OF SITUATIONS.

שעות הביקור

שבתות וחגים: 12.30-14.30

הדרכה והפעלה לבתי-ספר בימים א-ב-ד

בשאר הימים בתאום עם יואל נשיא

טל. במוזיאון 06-988295

טל. בבית 06-988237